

er ønskeligt, at denne Afstemningsmaade vedblivende bibeholdes. Jeg har meget tidligt rettet min Opmærksomhed derpaa, og jeg har mange Gange fundet mig personlig overbevist om, at derved er afstedkommet Afstemninger, der efter min Opfattelse ikke kunne ansees for fuldkommen paalidelige. For det Første gives der ingen Skillelinie deroppe, saaledes at enhver af Secretairerne kunde vide, at de, der staae paa den ene Side af denne Linie, skal den ene af dem tælle, og de, der staae paa den anden Side, skal den Anden tælle, hvorved det meget ofte kan træffe sig — jeg siger ikke, at det har været Tilfældet, men det kan træffe sig — at begge Secretairerne tælle En og den Samme, der altsaa saaledes kommer til at afgive 2 Stemmer. Men det er dernæst ligesaa afgjort, at man ikke nøies med at staae deroppe, at man endogstaa spadserer frem og tilbage, og nu vide vi jo Alle, at den ene Secretair meget ofte er færdig med sin Optælling noget før den anden, og; naar han da kommer tilbage, tæller han dem med, der staae paa hans Side; naar der nu er gaaet et Minut, kommer den Anden tilbage, men saa er Vedkommende imidlertid avanceret over til den anden Side, og bliver altsaa ogsaa talt med der. Denne Optællingsmaade troer jeg ikke er rigtig, tilmed da det jo meget ofte er høist vigtige Sager, der ved en saadan Afstemning blive afgjorte, og at lade dem være saaledes afhængige af en Tilfældighed, troer jeg ikke et eneste af Thingets Medlemmer kan ville. Ligeledes har jeg lagt Mærke til, at, uagtet de Herrer Secretairer vistnok gøre sig al mulig Umage for, at Afstemningerne kunne blive accurate, og at Optællingerne kunne blive fuldkommen paalidelige, have de dog ved mange Afstemninger næsten slet ikke lagt Mærke til dem, som staae eller gaae oppe paa hiin Plads, hvorimod man ved andre Afstemninger har seet dem ikke alene lægge Mærke til disse, men endogstaa løbe hen i Vindues=Fordybninger og spørge enkelte Medlemmer, om de ikke ville stemme, gaae fra den ene til den Anden, for at spørge Vedkommende, hvorledes han vil stemme. — Naar dette nu altid skete, vilde jeg ikke sige Noget derom, men, naar det kun skeer i enkelte Tilfælde og

derimod undblades i andre, efterfom Secretairerne i Diebliffet finde sig opfordrede til at gjøre enten det ene eller det andet, bliver det i mine Tanker dobbelt misligt at lade en saadan Afstemningsmaade vedblive. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Forslag til en forandret Redaction af dette Punkt i Forretningsordenen. Nu er det vistnok meget dristigt af mig, som ikke er Jurist, at stille et saadant Forslag; thi hvis Noget tidligere havde sagt til mig: troer Du, at det, der staaer i § 39, kan misforstaaes, eller troer Du, at Noget vil kunne forstaaes, at det, at reise sig fra sin Plads eller blive siddende, kan være det Samme, som at spadserere frem og tilbage paa et Sted, hvor ingen af Pladserne findes — saa vilde jeg have sagt Nei. Nu seer jeg imidlertid, at det dog kan forstaaes saaledes. Det er altsaa overordentligt vanskeligt for mig, som ikke er Jurist, at stille et Forslag, som skulde kunne udelukke enhverformhelt saadan Forklaring eller Udtydning, som skulde gaae ud paa, at denne Afstemningsmaade kunde bibeholdes, og jeg har derfor ogsaa kun voyet mig til at stille et saadant Forslag, fordi jeg har forudsat og maattet ønske, at det vilde blive henviist til det staaende Udvalg for Forretningsordenen, af hvilket jeg har den Gærselv at være Medlem, idet jeg haaber, ved de dygtige juridiske Kræfter, Udvalget tæller, at erholde Bistand til at faae en saadan Redaction istand, som vil kunne holde enhver Forklaring af det Slags ude, som skulde gjøre det tilladeligt, at den paaapegede Afstemningsmaade fremtidig bliver brugt. Mit Forslag gaaer ud paa, at Sætningen kommer til at lyde saaledes: „Afstemningen skeer i Reglen ved, at de Medlemmer, som befinde sig paa de for Thingets Medlemmer indrettede Pladser, reise sig eller blive siddende“; men, som sagt, jeg indseer Vanskeligheden i at skrive en saadan Bestemmelse, som ikke kan udtydes og forklares paa en anden Maade. Jeg haaber imidlertid, at det, jeg har anført, vil være tilstrækkeligt for det ærede Thing til at gaae ind paa mit Forslag saaledes, at det bliver henviist til det staaende Forretnings-Udvalg.

Formanden: Hvorledes der bliver at forholde med Forslaget, vil senere finde sin